

dr. Romana Jordan Cizelj je svoj drugi delovni dan v delegaciji Evropskega parlamenta na mednarodni podnebni konferenci v Kopenhagenu strnila v pričujoči zapis (komentarje na zapis lahko objavite >>> [tukaj](#)):

Na mrtvi točki?

16. 12. 2009, Kopenhagen

Današnje vtise bom strnila zgolj v kratko besedilo iz dveh povsem razumljivih razlogov. Prvi je ta, da sem po dolgem delovnem dnevu močno utrujena. Iz hotela smo se odpravili že ob 7.30, vrnila sem se le nekaj minut pred polnočjo. Drugi razlog pa je ta, da se pogajanja niso premaknila iz mrtve točke. Še več, dobesedno obstala so.

Jutro smo začeli dobro razpoloženi, s sestankom s švedskim ministrom, odgovornim za okolje, g. Karlrenom. Švedska je predsedujoča država in on zastopa stališča vseh 27 držav članic. Iz njegove predstavitve mi je ostalo v spominu predvsem dvoja. Najprej trditev, da je sredo ključen dan za nadaljevanje pogajanj. Ko se zdaj, že nekaj minut po polnoči (torej v četrtek) ozrem nazaj, iskreno upam, da se je zmotil. Yvo de Boer je pred nekaj urami razglasil, da bo naslednjih 24 ur absolutno odločilnih. Upam, da res in da bo četrtek dan kompromisa in zbližanja svetovne skupnosti.

Druga vsebinsko močna razprava ministra Karlrena pa je bila pravzaprav vodilo evropske politike skozi celotno sredo. Šlo je za pojasnjevanje stališča EU do Kyotskega protokola. S tem, ko je EU najavila, da si želi nov obsežen, zavezujoč in globalni podnebni sporazum po letu 2013, je bila tudi obtožena, da se želi razbremeniti teže Kyotskega protokola. Tako je dan minil v pojasnjevanju, da bo EU svoje zaveze znotraj Kyotskega protokola izpolnila, da pa se ji nadaljevanje protokola ne zdi primerno, ker je premalo ambiciozen. Kyotski protokol zajema namreč le 30% svetovnih emisij, v njem so le zaveze razvitih držav. Vse razvijajoče se države, vključno s Kitajsko, so iz protokola izvzete. In ne le to – Kyotski protokol tudi ne vključuje ZDA. Manjkata torej dve največji svetovni onesnaževalki: ZDA in Kitajska. EU si želi, da na globalni izziv odgovorimo globalno in ambiciozno: z zavezami mnogo večjega števila držav kot v Kyotskem protokolu in z mnogo večjimi ciljnimi vrednostmi za zmanjšanje izpustov kot jih vsebuje Kyotski protokol. Na ta način smo se pogovarjali s švedskim ministrom Karlrenom, komisarjem za okolje Dimasom, poslanci iz Južne Koreje ter Brazilije, predstavniki OECD,

evropskega gospodarstva in nevladnih organizacij. Upam, da se je led nezaupanja do EU začel taliti in da bodo pogovori v četrtek lažje stekli.

Sicer pa je v Kopenhagnu v sredo začelo snežiti. Mesto je predpraznično romantično, a verjetno večini udeležencev konference ne bo ostalo v prijetnem spominu. Organizacija je namreč izredno slaba. Na vhodu je treba stati v zelo dolgih vrstah za vstop, pa čeprav si že registrirani udeleženec. Ker je zmogljivost konferenčnega centra mnogo manjša od števila prijavljenih udeležencev, vsak dan posebej omejijo število ljudi, ki smejo vstopiti v center. Tako se je marsikomu zgodilo, da je ostala želja po sodelovanju na konferenci neuresničena. Kljub pravljičnemu predbožičnemu času. Upam, da bo vsaj tista, vsem udeležencem skupna želja uresničena. Ta pa je, da bi v petek sprejeli ambiciozen globalni sporazum.

Dr. Romana Jordan Cizelj,
slovenska poslanka v EP, članica delegacije EP na konferenci COP15